

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

Spionen.

 Torsdagen, den 15 Augusti 1767.

Samtal emellan Alexander och en Eremit på berget Caucasus.

Alexanders Armee camperade wid Caucasus. Då Konungen en dag jagade i de omliggande skogar, öfverföll honom hastigt et häftigt stormväder, som skingrade alla dem, som woro i hans fölge. Ensam, som han nu war, gick han dit ödet förde honom, och blef ånteslig warse, nära wid en klippa, några sma planteringar, af hwilka han trodde sig kunna sluta, at den orten war bebodd. Omföder såg han öfwen en rök stiga up utur en holka; gick altså närmare och uptråkte werkeligen en grotta, som föll honom nog beqwämlig, och tillräckeligen ljus. Han gick därin. En gammal gubbe, som fants öfslösatt at koka åt sig några rötter, emottog här Konungen med et gladt ansigte, och, då han märkte sin öwäntade gäst wara mycket warm och utmattad, båd han honom watten och mjölk.

„Jag har intet andra för-
 K f r i s t e

friskningar at bjuda dig, sade han; wålg af dessa hwilken du will." Prinsen gjorde så, och betraktade sin wård med någon förundran.

"Du wet intet, sade han til Eremiten, hwilken du här emottaget?" Nej, sade gubben; men det är swårt wåder ute, du är trött och wilsen; mit hemwist kan tjena dig til en fristad, och du må nyttja den; men för den orsaken är det icke nödigt at jag wet dit namn. Men, inwån- de åter Prinsen, mina kläder och wapen böra gifwa dig tillkänna, at jag är en krigsman, och du wet utan twiswel at en Armee är här i negden. = = Det wet jag intet; ho har skolat sagt mig det, och hwarföre skulle jag wetat? Jag ser ingen människja, och jag fruktar intet.

Du wet intet, sade Konungen, at Alexanders härar icke äro långt härifrå; har du åtmin- stone aldrig hört nämnas Alexanders namn. = = Nej, hwilken är den Alexander? Hwad stort har han gjordt? = = Hwad han har gjordt! Han har ärofrat Asien; han har nedsatt af Thronen den, som kallades Konun- garnes Konung; han har wunnet. = = Jag fruktar, sade gubben, då han gick til dörren af grottan, at detta hastiga regnet slår ned en hoper wårter, som jag sådde icke längesedan.

Du borde, sade Prinsen med någon håstighet, höra med mera upmärksamhet hwad man säger dig, om en Konung, hwars undersäte du är. Undersäte! sade Philosophen med en le- ende mine. Ja wist, sade Alexander; han har

Här ju nyligen intaget detta landet, som tilfö-
 rene hörde Darius til, och just nu är du un-
 der hans herra-wälde, och kanske du skulle
 änteligen bli håpen nog, om jag sade dig, at
 det är Alexander sjelf, med hwilken du nu ta-
 lar. Du är Alexander, sade gubben, under
 det han lade fram på et litet bord några röt-
 ter, som han tyckte wara nog kokade; det är
 mig kårt = = wil du smaka på min soypa?
 Alexander steg up och gick några steg, såsom
 en, den där icke wiste hwar han war hemma.
 Änteligen at han dock därpå, och sade til gub-
 ben med någon mera wänlighet: Jag wille lik-
 wäl gerna weta, hwarigenom jag kunnat ådra-
 ga mig det föragt du wisar mig.

Slutet Hårnåst.

* * *

Jag tackar för den möda, min Herre be-
 sagat gifwa sig, at i sista Nummern af sit
 Beckoblad utreda det hos mig då, upkomne
 twifwelsmål, om Lagligheten och Christelighets-
 ten därpå, at anställa och biwista Balar och
 lekestugor på Lördags aftnarne. Min Herre
 har forteligen uptaget hwad emot sådana plåg-
 seder gemenligen plågar inwändas, och jag
 billigat altsammans så mycket hållre, som
 jag sjelf gjorde mig dessa betraktelser, innan
 jag framstälte frågan. Jag märker nu först
 efteråt at denna fråga i wist afseende warit
 fäfang, onyttig och löjelig; ty hwad kan wa-

ra tydligare, då frågan är om Ilekstugor, där
 oanständigheter oftast utgöra den gemenare
 hovens nöjen, än at de alltid, och icke Lördags
 aftnarne allenast, äro olagliga och ochristeliga,
 och det låter wara emot dem egenteligen, som
 utkomne stadgar och förordningar ifra; hwad
 är jämnväl billigare at tro, än at de ofkyldiga
 nöjen, hwilka Herrskaper i städer och på lan-
 det, under namn af Balar, anställa, hwarfen
 äro olagliga eller ochristeliga, icke en gång
 Lördags aftnarne. All ting är misbruk un-
 derkastadt, och Balar kunna således bli både
 olagliga och ochristeliga; men då folk af för-
 nuft, smak och hederligt stånd kommer til
 sammans, at med dansande passera några stun-
 der, det må wara dag eller natt, är ju ej at
 förmoda, det några oanständigheter och syndi-
 ga nögen bedrifwas, och således tyckes Balar
 uppå sjelfwa Lördags aftonen ej kunna anses,
 hwarfen för olagliga eller ochristeliga. Jag
 har erindrat mig, at Lördagen, i en Christen
 werld, ej är mindre werkdag, än andra dagar
 i weckan, ej mera helig än de öfrige arbets-
 dagar: kan man arbeta på den, som på de an-
 dra, hwarföre skulle man icke, på ärbart och
 lofligt sätt få roa sig äfwen? Är något oanstän-
 digt, så är den seden, at fördrifwa hela Zulehå-
 lgen, som består af fyra Helgedagar, i dans, lek
 och ofta i frässert och druckenskap, dag ut och dag
 in: detta sker på landet och i städer, hos böns-
 der, Präster och Herrskap, alltid och allestädes
 oflan-

oklandrät, och sådane Julstugor, widgår jag
 gerna, woro et wärdigt ämne för min och fle-
 ras iswer, om någon ändring därmed stodo at
 winna; men hwad min framstälta fråga om
 Baler hos Herrskap, som ske en och annan
 gång om året, med ordning och anständighet,
 äfwen om de på Lördags afton anställas, beträfs
 far, ärkänner jag härmed offenteligen, sedan
 jag nu mera hunnit öfwerlyga mig sself, ibland
 alt annat, i detta ämne, at man, mit under de
 friaste nöjen, lefar och tidsfördrif alltid kan bi-
 behålla sin dygd, goda seder, ärbarhet och res-
 lighet, at dessa äfwen äfwen så mycket i
 enlighet och inom slutna dörrar, och at man
 änteligen med lika godt upfat och lika alswars-
 lig Gudsfruktan kan gå til kyrkan på Söndags-
 morgonen ifrån en Bal, som ifrån sit egit hus
 och hem. Jag förblifwer,

Utiiff.

Stads Nyheter.

Götheborgska Wexel-Priset.

Lörd. d. 8 Aug. Onsd. d. 12 Aug.

London	- -	56	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	54 à 53	52	-	M:f R:mt.
Hamburg	- -	51 à 50		M:f R:mt.

Höstetings-terminerne, år 1767, uti Herr
 Lagmannens och Håradshöfdingens Nielas
 Brunjeanssons Domsaga. Den 15 Septem-
 ber, med Askimbe och östra Hisinge Håras-
 der,

Hos Herr Johan Peter Berenberg boende uti Bryggare-Älderman Herr Johan Hinrich Leydis hus på Drottninge-gatan finnes til köps friska citroner, Pyramonter och Zeltzer-watten, med mera.

Nästa Söndag eller den 16 Augusti blifwer sidska Bruns-predikan hållen wid surbrunnens utan för Carls port här wid Staden.

Prenumerations-sedlar på et verk, som utlägges i Norrköping af Jägmästaren Herr Lars N. Wadström, under namn af första stycket utaf berättelse om de märkvärdigaste, äldre och nyare tiders sammangångningar, upror och Stats-förändringar, kunna för en plåt eller 6 Dal. Rint stycket århållas hos Bok-handlaren Herr Joh. Georg Lange.

Natten emellan den 10 och 11 i denna Månad, blef utur en bod wid Torget bortstulen en blå klådes Kappräck, med blått foder, och hwitt boj i armarna, samt en brun Fruntimmers rågn-kappa, af camlott, kantad med gröna band. Den som om dessa bortstulna persedlar eller tjuftven, kan gifwa någon underrättelse, har at undfå hederlig wedergållning.

Skulle någon hafwa swarta glasserade åhs-pannor at aflåta, behagade gifwa det tillkänna hos Muremästaren Bührman.

Annet Bennwit, privilegerad Fjäder-Blomstermakare i Stockholm, säljer allehanda blomster af fjädrar, m. m., år och willig, mot betalning, låra dem, som det åstunda, at sätta all slags couleur på fjäder; han bor hos Tunnes bindare Strandbergs Enka på Sillegatan.